

Predmet: Damir Sireta - Ovčara

Apelacioni sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: Kž1 Po2 2/10

Broj optužnice: KTRZ 4/03

Optužnica podignuta: 17.10.2008.

Krivično delo: ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. KZ SRJ

Optuženi: Damir Sireta

Branilac: advokat Aleksandar Cvejić

Sudsko veće: sudija Siniša Važić, predsednik veća
sudija Sonja Manojlović, članica veća i sudija izvestilac
sudija Omer Hadžiomerović, član veća
sudija mr Sretko Janković, član veća
sudija dr Miodrag Majić, član veća

Postupak po žalbi: 24. jun 2010.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Sednica veća održana je u prisustvu optuženog Sirete i njegovog branioca dok se pred sudom nije pojavio tužilac.

Sednica veća počela je izvešjem sudije Sonje Manojlovića kao sudije izvestioca o stanju stvari.

U usmenom obraćanju sudu branilac optuženog je pojasnio da su svedočenja svedoka-saradnika 1 i 2, na kojima prvostepeni sud zasniva odluku, u velikoj meri dovedena u pitanje. U svom svedočenju svedok-saradnik 1 uporno se držao svoje izjave i onda se naknadno prisećao još nekih okolnosti i detalja u vezi sa optuženim Siretom. Nakon 18 godina od događaja teško je verovati da se svedok seća rasporeda ljudi koji su se nalazili u streljačkom vodu. Isti svedok navodi kako kritičnog dana na poljoprivrednom dobru Ovčara prepoznaje optuženog Siretu koji nosi ličku kapu i čojanu uniformu, da bi nakon nekoliko sati na lokalitetu Grabovo gde se vršila egzekucija zarobljenika, video optuženog Siretu u maskirnoj uniformi, što je kontradiktorno. Svedok saradnik 2 tek je kasnije dodao optuženog Siretu među lica poređana u streljačkom vodu. Svedok je prvobitno tvrdio da je optuženi pucao na Grabovu, a onda je u kasnijem svedočenju rekao da misli i da pretpostavlja da je optuženi Sireta pucao. Nijedno od ostalih lica koja su se nalazila u streljačkom vodu, Milorad Pejić, Miroslav Savić, Nikola Dakić i Miroslav Đanković nije posvedočilo da je optuženog videlo u streljačkom vodu. Ostavljena je sumnja da li ovi svedoci govore istini i u tom slučaju se mora primeniti princip *in dubio pro reo* – u sumnji povoljnije za optuženog. Takođe, izjava iz istrage svedoka Cvijanovića se nije mogla koristiti jer on tada nije ispravno položio zakletvu. Propušteno je da se obavi saslušanje Tatjane Mijatović, bivše supruge optuženog Sirete, na okolnost da se u inkriminisano vreme optuženi nalazio kod nje u Novom Sadu. Iako je ona zbog zdravstvenog stanja bila sprečena da svedoči, nije ostavljeno razumno vreme kada bi ona mogla da se pojavi pred sudom. Prvostepeni sud je poverio poverenje presudama iz Hrvatske iako nije sprovedn proces priznanja strane sudske odluke.

Optuženi Damir Sireta je rekao da se ne oseća krivim. On je od 1998. godine živeo je i radio u Norveškoj pod svojim imenom i kada je počelo suđenje u slučaju *Ovčara* nije osećao strah da će biti uhapšen jer on nije počinio zločin kojim mu se stavlja na teret.

Optuženi i njegov branilac predložili su da sud prvostepenu presudu ukine i vrati na ponovno odlučivanje prvostepenom sudu, ali drugom veću, ili da presudu preinači u smislu žalbenih navoda i oslobodi optuženog krivične odgovornosti.

Veće za ratne zločine Apelacionog suda u Beogradu objavio je 20.09.2010. presudu, kojom je preinačilo prvostepenu presudu Okružnog suda u Beogradu od 23.06.2009. godine, te je optuženom Damiru Sireti smanjilo kaznu sa 20 na 15 godina zatvora. Po mišljenju Apelacionog suda, prvostepeni sud u pogledu odluke o kazni nije dao adekvatan značaj olakšavajućim okolnostima dok je nepravilno ocenio otežavajuće okolnosti.

FOND ZA HUMANITARNO PRAVO